

(Niet) zomaar een lid

Deze keer een interview met Paul Leenders (1957). Paul is vanaf 2000 lid van het IVN. Hij is vanaf het begin actief in de werkgroep Excursies, waarvan hij 5 jaar tevens coördinator was.

‘Vanuit hier kon je vroeger op de Jansberg kijken’, vertelt Paul en wijst naar buiten. Daar ‘siert’ inmiddels vijftien jaar een rij vrijstaande woningen de weg. De Groesbeker (‘Groesbekenaar klopt niet’) woont al sinds zijn geboorte in zijn huidige woning, aan de rand van de gemeente. Hij is hovenier van beroep en zijn flinke tuin ziet er dan ook piekfijn uit. Inclusief fuchsia’s, die al heel oud zijn. ‘Mijn vader deed deze vroeger al ‘inkuilen’ gedurende de wintermaanden. Tegenwoordig hebben mensen de ruimte er niet meer voor of kopen ze gewoon ieder jaar nieuwe planten. Deze kosten bijna niks. Deze fuchsia’s zijn van mijn vader geweest, daarom vind ik het erg speciaal om ze te bewaren. Ze zijn inmiddels denk ik al dertig, misschien wel veertig, jaar oud.’

Paul, waar komt jouw belangstelling voor de natuur vandaan?

Vanuit mijn jeugd. We waren met negen kinderen thuis en altijd buiten. Heel de buurt speelde mee. Bij de appelboom hutten bouwen, veel voetballen en kattenkwaad uithalen. We wonen aan de rand van Groesbeek, de jongensschool in Horst was dichtbij. Maar omdat wij ‘van Groesbeek’ waren, gingen we naar de jongensschool hier. Iedere dag begon de groep hier, liepen we naar de meisjesschool en daarna naar de jongensschool die wel op 2,5 kilometer lopen lag. Uit de huizen op de weg er naartoe kwamen de kinderen naar buiten gerend en sloten aan. Vier keer per dag liepen we die route, want we gingen in de pauze naar huis. De jongens van ons gezin begonnen en sloten de loopgroep. Vanaf buiten komt geluid. Paul herkent het. *‘Getrompetter van Canadese ganzen. Die zijn aan hebben net gebroed bij de Jansberg.’*

Ben jij ook enorm ‘bevlogen’ van vogels?

Ik help al jaren een bioloog uit Groesbeek mee met het inventariseren van het broedproces van haviken, sperwers en wespddieven in het Rijk van Nijmegen en het Reichswald. Deze man doet dit al vanaf 1969. Aan de hand van de ruiveer zie je welke vogel het is. We geven ze ook ringetjes. Dit klinkt wat raar, misschien is beter: we ringen ze ook of we doen ze ook een ring om Wist je dat roofvogels zelf kunnen bepalen of ze mannetjes of vrouwtjes in hun nestje krijgen? Het mooiste is zoveel mogelijk vrouwtjes, voor de nakomelingen. Maar vrouwtjes eten meer, dus dat kost meer moeite voor de ouders. Daarom zie je vaak samengestelde nestjes.

In zijn tuin siert een tiental verschillende vogelnestjes de muur. *‘Toen mijn vriendin en ik gingen samenwonen, hebben we een feestje gegeven. Op onze uitnodigingen stond toevallig een vogelhuisje, als symbool voor samenwonen. Verschillende gasten dachten waarschijnlijk dat we een vogelhuisje wilden hebben. De volgende keer als we een feestje geven, zetten we een grote auto op de uitnodiging, haha.’*

Waarom zit je bij de werkgroep Excursies?

Ik ging destijds een gidsenopleiding volgen bij IVN Rijk van Nijmegen. Ik was reeds zo'n vijf jaar lid van IVN Maas en Niers, maar daar hielden ze op dat moment geen gidsencursus. Na de gidsenopleiding wordt je automatisch lid van de werkgroep Excursies. Ik gidste ook al jaren bij Landschapsbeheer Groesbeek. Die club heb ik mee opgezet. Gidsen vind ik enorm leuk. Je moet durven en kunnen vertellen. Je kennis op peil houden. De liefde voor het gidsen is trouwens als origine begonnen als toehoorder bij het IVN; als deelnemer meelopen met excursies. Je steekt er zoveel van op. Zo is eigenlijk destijds mijn interesse gewekt om te gaan gidsen.

Wat doe je buiten IVN Rijk van Nijmegen?

Gidsen voor Landschapsbeheer Groesbeek. Verder vogel inventarisatie. Ook ben ik veel in de tuin te vinden en met mijn vriendin doe ik leuke dingen. De werkgroep Natuurpaden van IVN lijkt me ook nog interessant om te doen, maar daar heb ik nu geen tijd voor.

Hoe gaat het met jouw werkgroep?

De trend is al jaren dat er terugloop is in de opkomst van de deelnemers van excursies. Dat merken we bij Landschapsbeheer Groesbeek ook. Erg jammer. Ik weet niet waar het aan ligt. We hebben veel goede gidsen, helaas zien we regelmatig gebeuren dat de groep deelnemers zo klein is dat een paar gidsen naar huis kunnen. Laatst hadden we wel een excursie in De Bruuk, om 8 uur 's morgens al. We dachten dat het niet druk zou worden, maar daarentegen kwam er meer dan honderd man op af! De aangevraagde excursies lopen wel goed.

Hoe vind je het gaan met de afdeling Rijk van Nijmegen?

Ik zit niet meer in het coördinatorenoverleg dus sta er verder van af. Ik neem aan dat het goed gaat. We hebben net een nieuwe voorzitter. Ik vind het een goede zaak dat er om de drie jaar een nieuwe voorzitter komt. Je hebt anders het gevoel dat je moet blijven zitten tot er een nieuwe voorzitter wordt gevonden. Nu er is gesteld dat er een maximum van drie jaar is, wordt er altijd wel een opvolger gezocht en gevonden.

Hoe vind je het gaan met de natuur?

Er wordt beter nagedacht. Eenvormige naaldbossen worden omgevormd tot natuurlijke bossen. Er komen steeds meer diersoorten naar ons land. Voor een groot deel wordt dit bewustzijn afgedwongen door de Europese regelgeving. Als we die niet hadden, ging het een stuk slechter met de natuur. Boeren die teveel mest op hun land pleuren, wat vroeger regelmatig gebeurde, krijgen nu een boete. Goede zaak. De Bruuk krijgt er meer grond bij. Wordt veel geld in gepompt. Ook Europees geld. Iedereen klaagt wel over Europese Unie, qua natuur zit je met de EU niet verkeerd.

Vroeger mocht er in De Bruuk gejaagd worden. Door de heer Vroom (Van Vroom en Dreesmann). Toen wij daar lucht van kregen, gingen wij en andere Groesbekers er wandelen. Daarna werd het gebied ieder jaar voor wandelaars afgesloten als die mannen er gingen jagen. Gelukkig zijn de maatregelen betreft de jacht verbeterd!

Wat is jouw toekomst bij het IVN?

Voorlopig blijf ik gidsen. Voor andere activiteiten heb ik geen tijd. Misschien ooit als ik met de VUT ga.